

heller ikke ryge på lærerværelset, det er uhyre dårlige signaler at sende til ungerne. Det behøver man ikke sidde og slås om i den enkelte skolebestyrelse. Så meget burde vi kunne tage på os af ansvar.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Jeg vil gerne til hr. Frank Aaen sige vedrørende det med tobaksreklamerne, at hvis det bliver totalt implementeret og man udfærdiger de ting, som fru Yvonne Herløv Andersen lige har belært mig om, i EU-sammenhæng, så for min skyld ingen alarm. Men jeg vil ikke være med til, at vi skal være duksedrenge, som vi er i mange andre sammenhænge, går forud, og så sker der det, at de andre lande blæser på det. Det vil jeg ikke være med til, når vi er fuldgyldigt medlem i EU.

Til fru Yvonne Herløv Andersen vil jeg sige, at jeg vil ikke være med til, at vi sidder herinde og tryner befolkningen. Befolkningen kan godt derude, hvor de lever, beslutte det selv. Og hvis et sygehus ønsker, og amtsrådet ønsker, at det skal være røgfrit, så for min skyld ingen alarm. Men jeg synes ikke, at det vil klæde os, at vi skal sidde og være formyndere på det område; så er vi ude i, kan vi sige, det statsstyrede system, som ikke harmonerer særlig godt med mine decentrale, liberale grundholdninger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Derefter er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi, det er godt og prisværdigt, at man i regeringen har formuleret en række målsætninger for at forbedre den danske sundhedstilstand. En regering skal have ambitioner på befolkningens vegne med hensyn til befolkningens sundhed og velfærd.

Der er også mange gode intentioner, som vi helt kan støtte, men der er altså også meget, som bærer præg af, at det mere er embedsmændene i diverse ministerier, der skal have motion, end det er befolkningen. Jeg kan blive helt forpustet over alle de embedsmænd, der skal i gang med at overvåge dette eller hint, eller alle de arbejdsgrupper, det ser ud som om der skal nedsættes for sammen at komme med et udspil om et eller andet, der skal få os til at leve sundere.

Her tænker jeg ikke mindst på afsnittet »Kost og motion«, hvor Sundhedsministeriet vil tage initiativ til at oprette et forum for motion med deltagelse af relevante myndigheder, herunder Kulturministeriet, Undervisningsministeriet, Trafikministeriet, By- og Boligministeriet samt frivillige organisationer. Samarbejde er godt, men man skal også passe på det gamle ord-sprog om, at for mange kokke fordærver maden, ikke får sin berettigelse her.

Der er altså også noget af det, vi bliver præsenteret for i redegørelsen, som jeg gerne vil sætte spørgsmålstegn ved. Når vi nu ud til de målgrupper, man har udvalgt sig, rammer man rigtigt? F.eks. ønsker regeringen at inddrage arbejdspladserne aktivt og bredt i det forebyggende og sundhedsfremmende arbejde. Det er fint nok, men så står der i redegørelsen:

»Arbejdsministeriet offentliggjorde i januar 1999 en handlingsplan for forbedring af arbejdsmiljøet. Planen indeholder både forskningsaktiviteter og aktiviteter, der skal understøtte overvågningen af udviklingen i arbejdsmiljøet, samt handlingsplaner for ti særlig farlige jobgrupper.«

»Understøtte overvågningen« står der. Det lyder i mine ører meget teoretisk og meget lidt til gavn for de folk, vi har ude på arbejdspladsen. Men jeg håber selvfølgelig, det på et eller andet tidspunkt må udmønte sig i nogle anbefalinger, der kan sikre et fald i arbejdsulykker og arbejds-skader.

Jeg ved heller ikke, hvor meget vi får ud af, at Fødevareministeriet skal udarbejde materiale om sund kost målrettet kantinepersonale. De fleste, der arbejder i en kantine og har ansvaret for maden, er uddannede økonomaer eller kantineassistenter eller kokke, og de har da fået den undervisning, der er nødvendig. Jeg mener, det er dårlig brug af ressourcerne, og dér, hvor problemet er, får man til gengæld ikke grebet ind.

Jeg har som så mange andre, når det har kunnet lade sig gøre, set »Robinson« på tv, og dér var der en dame, der hed Janne, og hun var pølsedame. Pølsedame, tænkte jeg, hvad er det? Jo, fortalte de på et tidspunkt, hvor de præsenterede deltagerne, hun tog ud på byggepladserne og stillede sin pølsebiks op, så arbejderne kunne købe pølser i frokostpausen, for der er sjældent kø i kantine i forbindelse med et byggeri; så skal det da være et større byggeri.

Men de mennesker og denne Janne rammer man jo ikke. Hun får vel ikke brev fra Fødeva-